

List Jakuba

Rozdział 2

1. Bracia moi, nie miejcie z brakowaniem osób wiary Pana naszego Jezusa Chrystusa chwały. 2. Abowiem gdyby wszedł do zgromadzenia waszego mąż mający złoty pierścień, w szacie świetnej, wszedłby też i ubogi, w plugawej szacie, 3. i patrzylibyście na tego, co się odział w świetną szatę, i rzeklibyście mu: Ty siedz tu dobrze, a ubogiemu byście rzekli: Ty stój tam abo siedz pod podnóżkiem nóg moich: 4. azaż nie sądzicie sami między sobą i nie zstaliście się sędziami myśli złościwych? 5. Słuchajcież, bracia moi namilszy: Azaż Bóg nie obrał ubogich na tym świecie bogatymi w wierze i dziedzicmi królestwa, które Bóg obiecał tym, którzy go miłują? 6. A wyście nie uczcili ubogiego! Aza bogacze przez moc was nie uciskają i ci was do sądów nie pociągają? 7. Aza oni nie bluźnią dobrego imienia, które wzywane jest nad wami? 8. Jednak jeśli zakon królewski pełnicie według Pisma: Będiesz miłował bliźniego twego jako samego siebie, dobrze czynicie. 9. Lecz jeśli osobami brakujecie, grzech czynicie, przekonani od zakonu jako przestępcy. 10. A kto by kolwiek zachował wszytek zakon, a w jednym by upadł, zstał się winien wszytkiego. 11. Bo który rzekł: Nie cudzołóż, rzekł ci też: Nie zabijaj . A jeśli byś nie cudzołożył, ale byś zabijał, zstał się przestępcą zakonu. 12. Tak mówcie i tak czyńcie jako ci, którzy mają być sądzeni przez zakon wolności. 13. Abowiem sąd bez miłosierdzia temu, który miłosierdzia nie czynił. A miłosierdzie przewyższa sąd. 14. Cóż za pożytek, bracia moi, gdyby kto mówił, iż ma wiarę, a uczynków by nie miał? Izali go może wiara zbawić? 15. A jeśli by brat i siostra byli nadzy i potrzebowaliby powszedniej żywności, 16. a rzekłby im który z was: Idźcie w pokoju, zgrzejcie się a nasyćcie się, a nie dalibyście im, czego potrzeba ciału: cóż pomoże? 17. Także i wiara, jeśli by nie miała uczynków, martwa jest sama w sobie. 18. Ale rzecze kto: Ty wiarę masz, a ja mam uczynki. Okaż mi wiarę twą bez uczynków, a ja tobie okażę wiarę moję z uczynków. 19. Ty wierzysz, iż jest jeden Bóg: dobrze czynisz; i czarć wierzą i drżą. 20. A chcesz wiedzieć, o człowiecze próżny, iż wiara bez uczynków martwa jest? 21. Abraham, otec nasz, izali nie z uczynków usprawiedliwiony jest, ofiarowawszy Izaaka, syna swego, na ołtarzu? 22. Widzisz, iż wiara spółnie robiła z uczynkami jego, a z uczynków wiara się wykonała. 23. I wypełniło się pismo, które mówi: Uwierzył Abraham Bogu i poczytano mu jest ku sprawiedliwości, i nazwan jest przyjacielem Bożym. 24. Widzicie, iż z uczynków bywa usprawiedliwiony człowiek, a nie z wiary tylko. 25. Tak i Rahab nierządnicą, izali nie z uczynków jest usprawiedliwiona, przyjąwszy posły i inszą drogą wypuściwszy? 26. Abowiem jako ciało bez ducha jest martwe, tak i wiara bez uczynków martwa jest.